

آخرین خبرها از کرونا

کاهش چشمگیر بستری و مرگ در افراد واکسینه‌شده

● **شرق:** فرمانده عملیات مقابله با کرونا در تهران ضمن اعلام تلقیح بیش از پنج‌میلیون و ۶۱۱ هزار دُز واکسن کرونا در تهران، درعین‌حال از برنامه‌ریزی برای معرفی مراکز ۲۴ساعته واکسیناسیون خبر داد. دکتر زالی عنوان کرد: مرکز واکسیناسیون جمعیتی بیمارستان نیکان سبید صدوچهارمین مرکز در کلان‌شهر تهران و صدوسی‌دومین مرکز در استان تهران است که امکان تزریق سه‌هزار دز واکسن در روز را دارد. او با اشاره به اینکه امروز شاهد مشارکت فعالانه بخش خصوصی در امر پیشگیری و مقابله با بحران کرونا در پایتخت هستیم، خبرهای خوبی از واردات واکسن با حجم بالا رسانای شده و تعدادی از واکسن‌های تولید داخل نیز برای آغاز فاز سوم آزمایشات، مجوزهای لازم را اخذ کرده‌است. تحقیقات از انجام فاز سوم آزمایشات برخی واکسن‌های تولید داخل نیز نشان از اثربخشی و عوارض کم جانیی این واکسن‌ها دارد. دکتر زالی از تلقیح پنج‌میلیون و ۶۱۱ هزار دز واکسن در استان تهران خبر داد و گفت: از این تعداد یک‌میلیون و ۶۲۰ هزار نفر دز دوم را هم دریافت کرده‌اند. دکتر زالی ادامه داد: در نشست مسئولان دانشگاه‌های علوم پزشکی مستقر در استان تهران با حضور وزیر بهداشت مقرر شد به‌منظور افزایش ظرفیت واکسیناسیون هر دانشگاه سه مرکز را به‌عنوان مراکز ۲۴ ساعته معرفی کند که اسامی این مراکز در روزهای آینده اعلام عمومی می‌شود. وی با اشاره به اینکه بهترین واکسن، در دسترس‌ترین واکسن است، تصریح کرد: براساس گزارش‌های متعدد علمی، میزان ابتدای شدید، بستری در بخش‌های ویژه و مرگ‌ومیر در بین افراد واکسینه‌شده، به‌طور چشمگیری کاهش یافته است.

شناسایی ۲۷۱۳۸ بیمار جدید کرونا در کشور

● براساس اعلام مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت براساس معیارهای قطعی تشخیصی، ۲۷ هزار و ۱۳۸ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ در کشور شناسایی شد و مجموع بیماران کووید ۱۹ در کشور به پنج‌میلیون و ۱۸۴ هزار و ۱۲۴ نفر رسید. از ۱۵ تا ۱۶ شهریور ۱۴۰۰ بر اساس معیارهای قطعی تشخیصی، مجموع بیماران کووید ۱۹ در کشور به پنج‌میلیون و ۱۸۴ هزار و ۱۲۴ نفر و مجموع جان‌باختگان این بیماری به ۱۱۱ هزار و ۸۹۲ نفر رسید. هفت‌هزار و ۶۰۶ نفر از بیماران مبتلا به کووید ۱۹ در بخش‌های مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌ها تحت مراقبت قرار دارند. در حال حاضر ۲۴۶ شهر کشور در وضعیت قرمز، ۱۴۴ شهر در وضعیت نارنجی و ۵۸ شهر در وضعیت زرد قرار دارند.

واکنش سازمان غذا و دارو به ترخیص ۱۳ تن رم‌دبیسور فاسد از گمرک

● روز هفتم شهریورماه، محمدرضا شانه‌ساز، ریاست سازمان غذا و دارو در نامه‌ای به سازمان بازرسی کل کشور، گمرک را به صدور غیرقانونی مجوز ورود داروی غیرمجاز رم‌دبیسور هندی و سرم غیرمجاز از کشور ترکیه متهم کرد. نامه‌ای که پاسخ گمرک به شانه‌ساز را در پی داشت. مهرداد جمال‌ارونقی، معاون فنی گمرک، در این جوابیه اعلام کرده‌است اداره بازرسی فنی دارو، در تاریخ چهارم مرداد ۱۴۰۰ و در نامه‌ای به معاونت برنامه‌ریزی اداره کل دارو اعلام کرده بود مجموعه رم‌دبیسور شرکت هندی مورد تأیید این اداره نیست و ریکال‌های متعددی در سال‌های گذشته، به مواردی مانند وجود رسوب، ذرات خارجی و حشره در ویال‌های تزریقی و تغییر رنگ و شکل این دارو اشاره دارد. اما در کمال تعجب سازمان غذا و دارو دو روز پس از این تاریخ و در ششم مرداد ۱۴۰۰ اجازه ترخیص محموله ۲۰۰ هزار بستهای این دارو را صادر کرده و اجازه پخش این دارو در بازار را نیز داده است. کیانوش جهانپور، سخنگوی سازمان غذا و دارو، در گفت‌وگو با ایلتا درباره مجاری ترخیص ۱۳ تن رم‌دبیسورهای فاسد از گمرک گفت: این مطلب درست نیست، مطالب عنوان‌شده ناشی از این است که دوستان از ریکال دارو و شرایط و فرایند آن اطلاعی ندارند و طبیعی است که اطلاعی هم نداشته باشند. اگر اجازه بدهند هر دستگاهی کار ویژه و کار تخصصی خودش را انجام دهد، مشکلی در این زمینه نخواهد بود و روح و روان مردم و افکار عمومی هم از این رفت‌وبرگشت‌های بی‌حاصل آزرده نخواهد شد.او در ادامه گفت: یک فرآورده دارویی از یک برند، ممکن است سال‌ها در بازار مصرف شود یا وارد کشور شود و هر زمان هم ممکن است بنا بر هر شبیه‌ای ریکال و جمع‌آوری شود. در این پروسه، یک یا چند چیج و سری ساخت مشخص ریکال می‌شوند. بعد از ریکال و جمع‌آوری یا توقیف محموله، بررسی‌ها انجام می‌شود و چه‌سا مجددا همان سری-ساخت با احراز عدم مشکل و رفع شبهه درمورد سلامت و ایمنی کالا یا GMP خطوط تولیدی و… مجددا وارد بازار شد و مجوز مصرف آن صادر شود. جهانپور در ادامه گفت: ریکال یک فرایند مشخصی است که برای ترخیص در حوزه مأموریت سازمان غذا و داروست. نه ریکال و نه تأیید و مجوز احتمالی بعد از آن، به معنای تصمیمات ضدتوقیفی نیست، بلکه دقیقاً اقدامی استاندارد در راستای احراز سلامت و ایمنی یک فرآورده دارویی است و این روند نشانه دقت و جدیت سازمان غذا و دارو و هر رگولاتور دارویی در صدور مجوز ورود یا مصرف دارو است.

نسترن فرخه: «ما مردم افغانستان از یکشنبه هفته گذشته

ساعت ۱۰ که طالبان حکومت را گرفت، در رعب وحشت، نفس می‌کشیم، من تقریباً دو هفته است که اصلاً از خانه بیرون نرفته‌ام، مگر کار خیلی واجب که آن‌هم با ظاهری که برای طالبان حساسیت‌زا نباشد، در این شرایط خانواده‌هایی که دختر دارند همه واقعا می‌ترسند، در کل روحیه مردم اصلاً خوب نیست و همه در خانه خودمان را حبس کرده‌ایم». حالا چند روزی است که بخت مردم افغانستان سیاحت و رگبار درهائشان بیشتر از قبل شده است، مردمانی که در جنگ زاده شدند و در همان جنگ به رسم تقدیر جان می‌دهند، دیگر در این کشاکش بی‌رحمی‌ها نه نای رفتن دارند و نه تاب ماندن، پس بنا بر رسم تلخ خاورمیانه، به اجبار عزم مهاجرت را جزم می‌کنند. با فرار اشرف‌غنی، رئیس‌جمهور و به‌دست‌گرفتن افغانستان توسط طالبان، اغلب این مردمان بی‌پناه شروع به مهاجرت و فرار از کشورشان کردند. فراری که تنها توان ترسیم یک آینده مبهم برای هرکسی را پیش پا می‌گذارند، در همین مورد سعید رحیمی، فعال حقوق بشر و ساکن شهر کابل، می‌گوید: «واقعیت این است که مردم به سمت طالبان نمی‌آیند، مردم ۲۰ سال است از آنها وحشت و هراس دارند، حافظه‌هایشان سرشار از قصه‌های تلخ، ناگفته‌ها و روایت‌های تکان‌دهنده از دوران حاکمیت طالبان است، این روزها ناامیدی، مردم را به سمت مهاجرت اجباری کشانده است». جوان‌ها دسته‌دسته می‌شوند، آشیانه خود را برای همیشه ترک می‌کنند و می‌روند. بهرام صلواتی، جامعه‌شناس و پژوهشگر حوزه مهاجرت، بر این باور است که «با مهاجرت فرایند توسعه افغانستان کندتر می‌شود و به تأخیر می‌افتد، این اولین تبعات مهاجرت‌های اتفاق افتاده است و نکته دوم این است که چنین پیامی به جامعه افغانستان داده می‌شود که افغانان زمینه‌ی برای ماندن و ساختن نیست».

همچنین قابل‌تأمل است که حسن ناامیدی همیشه یکی از عوامل ترک دیار و آشیانه افراد بوده و طبق گفته افخم صباغ، فعال اجتماعی، کسانی که الان امکان دارد کشته شوند و حقتان در کشور ضایع می‌شود، اگر در کشورشان بمانند یا در صورت مهاجرت‌کردن، به کشورشان برگردند، بنا به هر دلیل نمی‌توانند از یک زندگی امن برخوردار شوند؛ بنابراین حقتشان از یک تانک‌شوی هم‌جوار و کشورها در سطح جهانی به آنها کمک کند و باید با رد مرز این افراد یک‌صدا مخالفت کرد.

فعال حقوق بشر: آینده افغانستان با حاکمیت طالبان تاریک خواهد بود

سعید رحیمی، فعال حقوق بشر و ساکن شهر کابل که این روزها مانند دیگر افراد در افغانستان دچار بحران‌هایی شده، ضمن اینکه دولت‌ها فقط براساس منافعشان کار می‌کنند، از حقوق زنان، حقوق بشر و موضوعات دیگر همه برای آنها ابزاری هستند، ادامه می‌دهد: «آنها تا منافعشان ایجاب نکند، هیچ کاری را برای مردم افغانستان نخواهند کرد و همچنین با نگاه به آینده مردم افغانستان، حتی برای کسانی که مهاجرت کردند هم اوضاع خوبی پیش‌بینی نمی‌شود؛ چون نسل اول و دوم تا حدودی هویت پیشین خودشان را دارند اما موضوع بسیار نگران‌کننده درمورد نسل سوم است که دقیقاً هویت حاکمیت جدید را پیدا می‌کنند و افرادی که مهاجرت کردند هم صرفاً در شناسنامه یا تاریخشان فیک می‌کنند که در نظر دارند ما در افغانستان باید دولتی باشد، آداب و رسوم و ارزش‌هایی که باور می‌کنند متعلق به همان کشوری خواهد بود که در آنجا زندگی می‌کنند». رحیمی اضافه می‌کند: «افراد در افغانستان با افسردگی، انزوا، ترس و لرز زندگی می‌کنند، آینده افغانستان با حاکمیت طالبان تاریک خواهد بود اما به نظر می‌رسد طالبان حکومت‌داری بلد نیستند و در نتیجه نمی‌توانند کشور را اداره کنند، ضمن آن‌که جنگ داخلی بین خود طالبان و ظهور گروه‌های افراطی از درون آنها نیز بسیار زیاد محتمل است». این فعال اجتماعی و حقوق بشر درباره وضعیت زنان افغانستان می‌گوید: «این روزها که می‌گذرد اثر تخریبی و روانی عمده‌ای برای زنان به ارمغان گذاشته است، در نظر داشته باشید که زنان افغانستان دیروز وزیر بودند، استادان بسیار موفق دانشگاهی بودند، در سیاست و اجتماع پرنرنگ بودند، در مدارس بسیار درخشان ظاهر شدند، در کنکور چند سال گذشته دختران همواره اولین نفرهای رتبه بودند اما الان عملاً در انزوا کامل به سر می‌برند، اما صد درصد از سویی مردم افغانستان و حتی دنیا این رفتارها قابل‌پذیرش نیست و این دیدگاه طالبانی از امارت اسلامی، آنها را در جامعه جهانی به انزوا می‌برد».

رحیمی ادامه می‌دهد: «در راس هر وزارتخانه یک قاری یا مولوی گماشته شده که اصلاً در بخشی که هستند تخصصی ندارند و این‌خودشان باعث ایجاد بی‌ثباتی در کشور می‌شود، شما فکرش را کنید، کسانی در راس قرار می‌گیرند که در عرشان در کوه‌ها و در جنگ سیری شده و حتی طبق تصاویری هم که در اینترنت نشر شده، در فضای اداری که میل باشد آنها باز روی زمین می‌نشینند، همچنین با روی‌کارآمدن طالبان و ایجاد اپوزیسیون‌های مختلف مثل احمد مسعود و گروه‌های مردمی، این روند خیلی دوام نمی‌آورد مگر اینکه سرکوب شدید و خشونت را پیش‌کش کنند که به احتمال بسیار زیاد همین‌طور خواهد شد، متأسفانه وضع به شکلی شده که طبق تجربه عینی خودم که شاهدیم، ناامیدی، مردم را به سمت مهاجرت اجباری کشانده است».

این فعال حقوق بشر درباره بحران اقتصادی در این کشور، اضافه می‌کند: «بحران اقتصادی شدیدی در افغانستان در حال شکل‌گیری است، درصورتی‌که مدیریت اقتصادی یکی از مؤلفه‌های بسیار مهم هر

مردم جهان! ما را ببینید

کشوری است که طالبان در این قسمت صد در صد ناکام است و فقر شدیدی در آینده افغانستان پیش‌بینی می‌شود، چون کسانی که دارای سرمایه بودند، سرمایه‌هایشان را خارج کردند و دیگر کسی گزینه کسب‌وکارش را در افغانستان نمی‌بیند».

او می‌گوید: «این روزها سخنگویان طالبان تلاش دارند تا چهره خوب از خود نشان دهند تا چهره کریه و سیاهشان را تطهیر کنند و مدام از امنیت سخن می‌گویند که «الحمدلله امنیت برقرار است» درصورتی‌که برداشت طالبان از امنیت اشتباه است، امنیت تنها این نیست که جنگ و کشتار نباشد بلکه امنیت این است که انسان‌ها از نظر روحی و روانی نیز احساس امنیت کنند، آزادی‌شان تأمین باشد، کاروبارشان روبه‌راه باشد، به ارزش‌ها و آزادی‌های فردی و جمعی‌شان احترام گذاشته شود اما آگهی فروش خانه، وسایل خانه، کوچ دسته‌جمعی و… که این روزها در گروه‌های فیس‌بوک می‌بینیم، حاکی از عدم امنیت است، وضعیت حاکم بر فرودگاه کابل، بهترین دلیل بر فقدان امنیت بوده است و واقعیت این است که مردم به سمت طالبان نمی‌آیند، مردم ۲۰ سال است از آنها وحشت و هراس دارند، حافظه‌هایشان سرشار از قصه‌های تلخ، ناگفته‌ها و روایت‌های تکان‌دهنده از دوران حاکمیت طالبان است و تانکون برای جلب نظر و اعتماد این ملت هیچ حرکت اجرائی از آنها دیده نشده و طی اتفاقات گذشته که طالبان مسبب آن بوده، مردم به طالبان ایمان نخواهند داشت، ما مردم افغانستان از یکشنبه هفته گذشته شاهد ۱۰ تانک‌شوی در حرکت را گرفت، در رعب و وحشت، نفس می‌کشیم، من تقریباً دو هفته است که اصلاً از خانه بیرون نرفتم، مگر کار خیلی واجب که آن‌هم با ظاهری که برای طالبان حساسیت‌زا نباشد، در این شرایط خانواده‌هایی که دختر دارند همه واقعا می‌ترسند، در کل روحیه مردم اصلاً خوب نیست و همه خودمان را در خانه حبس کردیم».

پژوهشگر حوزه مهاجرت: مهاجرت مردم افغانستان فرایند توسعه را کندتر می‌کند

بهرام صلواتی، جامعه‌شناس و پژوهشگر حوزه مهاجرت و همچنین مدیر رصدخانه مهاجرت ایران، با اشاره به اینکه در قبال اتفاق پیش‌آمده در افغانستان، وظایفی بر گردن سازمان‌های حقوق‌بشری وجود دارد، می‌گوید: «یک وظیفه براساس کنوانسیون‌های حقوق بشر سازمان ملل وجود دارد که باید نقش و جایگاه کمیساریا پناهندگان و فعالیت ایران در آن مورد توجه قرار گیرد و بقیه کشورها باید از فوری‌ترین نیازها مانند غذا و سرانه به افرادی که آجینا جانشان در خطر است، ارائه خدمت کنند اما ما نسبت به موج‌هایی که تا این لحظه با موج مهاجرتی عظیمی در مرز مواجه نشدیم و شاید یکی از دلایلش این باشد که بیشترین تراکم جمعیتی که قصد دارند از کشور افغانستان خارج شوند، در شهر کابل و فرودگاه کابل باشند و برای همین در مرزها آن ازدحام را نداریم».

صلواتی ضمن تأکید بر اینکه تصویر قبلی طالبان خشونت‌آمیز بوده و محدودیت‌های عجیبی داشته، می‌گوید: «توجه کنید که طالبان جدید هنوز پیاده‌سازی نشده است و نمی‌توان قمیمه که چه برنامه‌ای برای حکمرانی و اداره کشور دارد، بنابراین بیشتر یک جو روانی در این زمینه حاکم است اما سؤال این است که وظیفه دیگر کشورها از جمله ایران و پاکستان که کشور همسایه محسوب می‌شوند، چیست؟ وظیفه ایران و دیگر کشورها همان‌طور‌که عرض کردم باید کمک‌های بشردوستانه همچون اسکان پناه‌جویان، کمک‌های فوریی و مسائلی از این دست باشند ولی نکته مهم‌تر این است که به‌هیچ‌وجه راه‌حل، فراسرزمینی نیست».

این جامعه‌شناس ادامه می‌دهد: «یعنی آماری که ما از موج پناهندگان و پناه‌جویان افغانستان در چند سال گذشته داریم، خیلی فراتر از آن چیزی است که مثلاً با ۲۰ هزار نفر قابل مقایسه باشد، چون مجموعه مهاجرت‌هایی که برای پناه‌جویان افغانستانی تا این لحظه در خارج از کشور داده شده، زیر ۱۰۰ هزار نفر است درصورتی‌که در ۱۵ سال گذشته حداقل سالانه ۲۰۰ هزار پناه‌جو از خاورمیانه خارج می‌شدند، یعنی تا قبل از سقوط دولت و ورود طالبان از منطقه افغانستان، میانگین در طول ۱۵ سال گذشته ۸۰ تا ۹۰ هزار نفر از افغانستان به شکل پناه‌جو خارج شدند و حالا هم که این وضعیت بحرانی ایجاد شده، این اعداد اصلاً با افراد خارج‌شده از کشور قابل‌توجه نیست». صلواتی در ادامه صحبت‌های می‌گوید: «در اینکه باید به نیاز فوری پناه‌جویان پاسخ داده شود که شکی نیست اما در تعجبیم که همین مدت هیچ کشوری راه‌حل درون‌سرزمینی پیشنهاد نکرده و صحبت سر اینکه چقدر پناه‌جو می‌گیرم و به چند هزار نفر اسکان می‌دهیم بوده، درصورتی‌که راه‌حل درون‌سرزمینی به این معنی است که چه کسی قرار است ملج برقرار کند؟ این کسی به آبادانی و بهبود اقتصاد کشور کمک می‌کند تا

جامعه

صدایی از افغانستان:

مردم جهان! ما را ببینید

افراد از کشور خارج نشوند؟ در این چند روز که تحولات خیلی سریع درحال اتفاق است و راه‌حل نهایی در داخل خود سرزمین افغانستان است، کشورهای دیگر همچون ایران و مخصوصاً کشورهای غربی که به دنبال حل معضل افغانستان هستند، باید برای داخل مرز این کشور فکری کنند». این پژوهشگر در مورد تبعات این مقدار مهاجرت از افغانستان طی سال‌های آینده، بیان می‌کند: «به نظر من اولین تبعاتش این است که فرایند توسعه افغانستان کندتر می‌شود و به تأخیر می‌افتد، این اولین تبعات مهاجرت‌های اتفاق افتاده است و نکته دوم این است که چنین پیامی به جامعه افغانستان داده می‌شود که افغانستان زمینه برای ماندن و ساختن نیست، برای همین است که من اصرار دارم و تأکید می‌کنم، جامعه جهانی باید به جامعه افغانستان امنیت درون سرزمینی بدهد». صلواتی می‌گوید: «وقتی کشورها می‌گویند من پناه‌جو می‌پذیرم و جای امن در سرزمینم به آنها می‌دهم، شاید کمک‌کننده هم باشد اما تا زمانی که سرچشمه را حل نکنیم مشکل با برجا است، اصلاً تا چه زمان برخی کشورها می‌خواهند دور کشورشان دیوار بکشند؟ یا برخی دیگر بگویند ما چند هزار مهاجر می‌پذیریم؟ به‌نظرم با این مسئله خیلی وقت‌ها کودکانه برخورد می‌شود، همین الان در خیلی از کشورهای غربی و حتی کشور ما حضور مهاجران مشکلاتی را ایجاد کرده، توجه کنید که جامعه جهانی آمادگی پذیرش مهاجران بیش از این را ندارد». وی با اشاره به مقوله مهاجرت مردم افغانستان و چگونگی آینده برای زنان و کودکان این کشور، تأکید می‌کند: «مهاجرت و مخصوصاً پناهندگی یک فرایند بسیار زمان‌بر، دردناک و هزینه‌بر است، منظور هزینه‌های انسانی است که به بار می‌آورد. اگر بررسی کنید می‌بینید وضعیت پناهندگان و پناه‌جویان بسیار اسفناک است و معمولاً برای افسار ضعیف‌تر یا حساس‌تر مثل زنان و کودکان این مسئله دردناک‌تر است، از سواستگاه‌های جنسی و قاچاق‌هایی که می‌شود تا آسیب‌های روحی که در کمپ‌ها بر افراد متحمل می‌شود، پس می‌توان این نکته را در نظر گرفت که واقعا جامعه جهانی باید فکری به حال این موضوع بکند و در گزارش‌های جهانی سالانه می‌بینیم که سهم زنان و کودکان پناه‌جو قابل توجه است، دقت کنید که فرایند پناه‌جویی و پناهندگی یک راه‌حل موقت است، به این معنا که افراد در یک موقعیت ناامن قرار می‌گیرند و مجبور به ترک خانه و کاشانه خودشان هستند، الان سال‌ها شرایط سخت برای پناه‌جوهایی سوری ادامه دارد، در این سال‌ها کودکانی که در دوره رشد هستند و نیاز به آموزش، خدمات بهداشتی، روانی و رفاهی دارند از همه آنها محروم می‌شوند».

صلواتی ادامه می‌دهد: «اگر بخواهم جمع‌بندی کنم،

هرچقدر جمعیت پناه‌جویان افغانستانی در دنیا بالاتر برود، آسیب‌های روحی و جسمی آنها هم بیشتر خواهد شد و این آسیب‌ها در آینده به یک ترومای فرهنگی تبدیل خواهد شد، چون آنها از وطنشان دور شدند و در جامعه میزبان هم به شکلی نیازهای حداقلی آنها پوشش داده می‌شود و نه فرصت برگشت به کشور خودشان را دارند، نه فرصت جذب‌شدن در جامعه میزبان را، بنابراین بر این نکته تأکید می‌کنم که جامعه جهانی به معضلات خاورمیانه نه به شکل احساسی و کوتاه‌مدت بلکه به شکل عمیق‌تر باید دتگاه کند». این پژوهشگر می‌گوید: «پنج سال از بحران پناه‌جویی مردم سوریه در اروپا می‌گذرد و هنوز خیلی از مشکلات پناه‌جویان سوری در ترکیه و کشورهای دیگر حل نشده و دنیا با یک بحران جدی روبه‌رواست، من در تعجب هستم که چرا جامعه جهانی از این موضوعات درس نگرفته؟ به‌نظر باید در اسرع وقت یک نشست فوری با محوریت بحران افغانستان در سطح جامعه بین‌المللی شکل بگیرد و به دنبال راه‌حل‌های بلندمدت کارساز درون‌سرزمینی باشیم و حتما هم کشورهای همسایه افغانستان از جمله ایران و پاکستان به شکل جدی باید در این نشست نقش‌آفرینی کنند». وی در مورد وظیفه رسانه در قبال اتفاقات افغانستان می‌گوید: «بهترین کاری که رسانه می‌تواند انجام دهد این است که همچیز را آن‌طور‌که واقعیت دارد منتشر کند، چون گاهی می‌بینم یک هیجان‌زدگی وجود دارد، درواقع خود ما چرا بسیار ناراحت‌کننده، ترازیک و غم‌بار است ولی در همین شرایط هم کمتر می‌بینم خبر و تحلیل‌های عمیقی از وضعیت واقعی افغانستان وجود داشته باشد، البته درست است که دسترسی یک‌جاهایی سخت می‌شود و پوشش رسانه‌ای محدود است، درعین‌حال هم باید مسئله را واقعی‌تر تصویر کرد».

فعال اجتماعی حوزه مهاجرت: سازمان‌های مردم‌نهاد جهانی باید یک‌صدا شوند

افخم صباغ، مدیرعامل مؤسسه مهروماه و عضو هیئت‌مدیره شبکه یاری ضمن اشاره به اینکه مردم افغانستان سال‌هاست که یک نج سیستماتیک را تحمل می‌کنند، بیان می‌کند: «حقوق بشر کاملاً در این منطقه نقض می‌شود که این نتیجه تصمیم‌گیری‌های سیاسی و منافع دولت‌های خارج از افغانستان است که اتفاق می‌افتد». این فعال اجتماعی ادامه می‌دهد: «چیزی که همه شاهد آن هستیم، جنایت‌هایی است که در برابر این مردم انجام می‌شود و همه منوط به قدرت‌های اقتصادی دنیاست. اگر از نگاه حقوق‌بشری به این موضوع نگاه کنیم، همه انسان‌ها باید در صلح و آرامش زندگی کنند و این شامل مردم افغانستان هم می‌شود و درواقع مرزها چیزی جز خط‌هایی نیستند که دولت‌ها و قدرت‌ها کشیدند و این حق هر انسانی است که هرگاه که دلش می‌خواهد زندگی کند، اینکه بگوییم یک انسان غیرقانونی زندگی می‌کند، کل جمله کاملاً بی‌مفهوم است تا به کسی اطلاق دهیم، درواقع معنی نمی‌دهد که انسانی غیرقانونی زندگی کند».

صباغ ضمن تأکید براینکه انسان‌ها آزاد هستند هر کجا که می‌خواهند زندگی کنند، می‌گوید: «از منظر دیگر و به لحاظ انسانی هم که به موضوع نگاه کنیم، کسانی که الان امکان دارد کشته شوند و حقتان در کشور ضایع می‌شود، اگر در کشورشان بمانند یا در صورت مهاجرت‌کردن به کشورشان برگردند، بنا به هر دلیل نمی‌توانند از یک زندگی امن برخوردار شوند، بنابراین حقتشان است تا کشورهایی هم‌جوار و در سطح جهانی به آنها کمک کنند و باید با رد مرز آنها یک‌صدا مخالفت کرد».

ادامه در صفحه۱۱

خبرها

دستمزد «مرخصی زایمان» ماهانه پرداخت می‌شود

● **شرق:** به‌منظور بهینه‌سازی فرایندها با رویکرد کاهش مراجعات، افزایش رضایت‌مندی بیمه‌شدگان و تسریع و تسهیل در ارائه خدمات غیرحضوری، در بخش‌نامه‌ای از سوی معاونت بیمه‌ای سازمان تأمین اجتماعی، پرداخت ماهانه غرامت دستمزد ایام بارداری (مرخصی زایمان) به تمامی واحدهای اجرائی این سازمان ابلاغ شد. به گزارش اداره‌کل روابط عمومی سازمان تأمین اجتماعی، در بخش‌نامه صادرشده از سوی مهرداد قریب، معاون بیمه‌ای سازمان تأمین اجتماعی، مقرر شد واحدهای اجرائی این سازمان پس از ارائه ضوابط مورد بررسی در کمیته دریافت کمک‌بارداری (مرخصی زایمان) از سوی بیمه‌شده و به محض ارسال لیست حق بیمه مربوطه با رعایت ضوابط مقرر در بند ۹ ماده ۲ و ماده ۶۷ قانون تأمین اجتماعی نسبت به صدور سند پرداخت مرخصی زایمان به‌مصرف ماهانه اقدام و این فرایند را تا پایان مدت مرخصی زایمان ادامه داده و از موکول‌کردن پرداخت تعهد مذکور به اتمام دوره مرخصی زایمان خودداری کنند.

بارش باران در ۱۰ استان

● **ایسنا:** مدیرکل پیش‌بینی و هشدارسریع سازمان هواشناسی با اشاره به وقوع بارش‌های پرانکند در برخی استان‌های کشور، از کاهش دما در بخش‌هایی از شمال و شرق کشور تا آخر هفته و وزش باد شدید در برخی نقاط خبر داد. صادق ضیاییان اظهار کرد: دیروز و امروز در استان‌های اردبیل، گیلان، مازندران، گلستان همچنین در شمال و شرق آذربایجان شرقی، ارتفاعات شمال زنجان و قزوین و در اواخر وقت در خراسان شمالی بارش باران گاهی رعدوبرق و وزش باد شدید اتفاق افتاد. وی افزود: پنجشنبه (۱۸ شهریور) بارش در ارتفاعات شمال زنجان، گیلان، مازندران و گلستان پیش‌بینی می‌شود و روز جمعه (۱۹ شهریور) تنها در مازندران و گلستان بارش پرانکند و خفیف رخ می‌دهد. طی این دو روز در شمال شرق و شرق کشور نیز کاهش نسبی دما و وزش باد شدید انتظار می‌رود. ضیاییان با بیان اینکه شب‌به و یکشنبه (۲۰ و ۲۱ شهریور) در غالب مناطق کشور آسمان صاف و آرام خواهد بود، خاطر‌نشان کرد: افزایش نسبی دما در این مدت در سواحل دریای خزر رخ خواهد داد. وی همچنین گفت: تا پنجشنبه (۱۶ تا ۱۸ شهریور) در نوار شرقی کشور وزش باد شدید پدیده حاکم است که در شرق خراسان جنوبی و شمال سیستان وبلوچستان در بعضی ساعات همراه با خیزش گردخاک است؛ همچنین طی امروز و فردا در جنوب سمنان، جنوب تهران، البرز و قم وزش باد شدید گاهی همراه با گردخاک پیش‌بینی می‌شود. مدیرکل پیش‌بینی و هشدارسریع سازمان هواشناسی درباره وضعیت جوی تهران طی دو روز آینده اظهار کرد: آسمان تهران امروز (۱۷ شهریور) صاف و گاهی همراه با وزش باد با حداقل دمای ۲۵ و حداکثر دمای ۳۳ درجه سانتی‌گراد و پنجشنبه (۱۸ شهریور) نیز صاف و در اواسط روز همراه با وزش باد با حداقل دمای ۲۵ و حداکثر دمای ۳۳ درجه سانتی‌گراد پیش‌بینی می‌شود.

برگ سبز ، سند کمپانی و کارت سوخت خودرووانت زامیاد رنگ آبی روشن روغنی مدل ۱۳۹۴ به شماره پلاک ایران ۳۸ _ ۷۲۳ ب ۴۶ و شماره موتور HFC4G431DL0003673 و شاسی NAKSH7328LB181603 به نام حسین سلیمانی در تاریخ ۱۴۰۰/۶/۱۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	کارت خودرو جک S5-AT رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ایران ۹۷ _ ۲۴۷ ب ۹۷ و شماره موتور HFC4G431DL0003673 و شاسی NAKSH7328LB181603 به نام حسین سلیمانی در تاریخ ۱۴۰۰/۶/۱۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
برگ سبز و سند کمپانی خودرو پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۸۳ به شماره پلاک ایران ۵۷ _ ۳۵۱ ج ۲۷ و شماره موتور ۱۲۴۸۲۰۴۹۴۶۷ و شماره شاسی ۸۲۰۶۱۸۵۲ به نام حجت اله مرادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	برگ سبز و سند کمپانی خودرو پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۸۳ به شماره پلاک ایران ۵۷ _ ۳۵۱ ج ۲۷ و شماره موتور ۱۲۴۸۲۰۴۹۴۶۷ و شماره شاسی ۸۲۰۶۱۸۵۲ به نام حجت اله مرادی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
برگ سبز و سند کمپانی تاکسی پژو ROA رنگ سبز فسفری با نوار شطرنجی مشکی روغنی مدل ۱۳۸۶ به شماره پلاک ایران ۱۱ _ ۹۲۷ ت ۲۲ و شماره موتور ۱۱۶۸۶۰۳۶۴۷۰ و شماره شاسی ۶۱۳۴۶۹۰۲ به نام سید مجید صالحی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	برگ سبز و سند کمپانی تاکسی پژو ROA رنگ سبز فسفری با نوار شطرنجی مشکی روغنی مدل ۱۳۸۶ به شماره پلاک ایران ۱۱ _ ۹۲۷ ت ۲۲ و شماره موتور ۱۱۶۸۶۰۳۶۴۷۰ و شماره شاسی ۶۱۳۴۶۹۰۲ به نام سید مجید صالحی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.
کارت خودرو جک تیپ J4-CVT رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ایران ۱۴ _ ۵۸۴۵ و شماره موتور HFC4GB23DL0000210 و شماره شاسی NAKNF7524LB103650 به نام طاهر عجرش مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.	کارت خودرو جک تیپ J4-CVT رنگ سفید روغنی مدل ۱۳۹۹ به شماره پلاک ایران ۱۴ _ ۵۸۴۵ و شماره موتور HFC4GB23DL0000210 و شماره شاسی NAKNF7524LB103650 به نام طاهر عجرش مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.